

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 08.08.2001, sp. zn. 11 Tz 179/2001, ECLI:CZ:NS:2001:11.TZ.179.2001.1

Číslo: 35/2002

Právní věta:

Pětidenní lhůta k přípravě na veřejné zasedání stanovená v § 233 odst. 2 tr. ř. pro doručování předvolání, resp. vyznění o tomto zasedání některým osobám se nevztahuje na jejich přípravu k odročenému veřejnému zasedání. V případech, kdy dojde k zásadní změně projednávaných otázek, však bude namístě s ohledem na zásadu vyplývající z čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle které má obviněný právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby, poskytnout obviněnému, popř. i jeho obhájci potřebnou lhůtu na jejich přípravu k odročenému veřejnému zasedání.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.08.2001

Spisová značka: 11 Tz 179/2001

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Veřejné zasedání

Předpisy: § 233 odst. 2 tr. ř.
§ 40 odst. 3 předpisu č. 2/1993Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ve prospěch obviněného S. V. proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2000 sp. zn. 4 To 549/2000.

Z odůvodnění:

Rozsudkem samosoudce Okresního soudu v Písku z 23. 3. 2000 sp. zn. 3 T 367/99 byl obviněný S. V. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 7. 11. 1998 v D. v provozovně pohostinství fyzicky napadl R. H., kterou nejprve odhodil na stojan se sklenicemi, až spadla na zem, pak ji tahal za levou ruku, kterou měla krátce předtím operovanou, nakonec ji ve výčepu udeřil pěstí do zad, až vlétla otevřenými dveřmi do skladu a spadla na kulečnickový stůl, čímž ji způsobil zhmoždění hlavy, otřes mozku prvního stupně, podvrtnutí krční

páteře, zhmoždění pravého ramene a levého předloktí s následnou pracovní neschopností do 31. 12. 1998. Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu patnácti měsíců. Dále mu byla uložena povinnost uhradit poškozené R. H. škodu ve výši 4800 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný odvolání, které bylo usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2000 sp. zn. 4 To 549/2000 podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Proti tomuto usnesení podal ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona ministr spravedlnosti. Poukazuje na skutečnost, že krajský soud odvolání projednal ve veřejném zasedání, ačkoli nebyla dodržena zákonná pětidenní lhůta stanovená v § 233 odst. 3 tr. ř. k přípravě veřejného zasedání obviněného a jeho obhájce. V takovém případě by mohl odvolací soud jednat pouze v případě, že by obviněný a jeho obhájce se zkrácením této lhůty souhlasili. Protože se však žádný z nich k veřejnému zasedání nedostavil, bylo povinností odvolacího soudu veřejné zasedání odročit, a nikoli ve věci rozhodnout dle § 256 tr. ř. Takovým postupem došlo k porušení práva obviněného na obhajobu a o odvolání obviněného bylo rozhodnuto na základě vadného postupu řízení. Ministr spravedlnosti proto navrhuje, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2000 sp. zn. 4 To 549/2000 byl porušen zákon v ustanoveních § 233 odst. 3 tr. ř. v neprospěch obviněného S. V., aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené rozhodnutí zrušil a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. z podnětu této stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a zjistil, že zákon porušen nebyl.

Pokud jde o problematiku namítaného porušení práv obviněného na obhajobu záležitího v nedodržení zákonné pětidenní lhůty k přípravě k veřejnému zasedání, na kterém bylo v této věci projednáno odvolání obviněného Krajským soudem v Českých Budějovicích, je možno uvést následující:

Podle dokladů založených ve spise bylo obviněnému S. V. a jeho obhájci JUDr. J. L. dne 26. 6. 2000 doručeno předvolání k veřejnému zasedání Krajského soudu v Českých Budějovicích na den 20. 7. 2000. JUDr. J. L. se dne 18. 7. 2000 omluvil a Krajský soud v Českých Budějovicích ve veřejném zasedání o odvolání obviněného S. V. dne 20. 7. 2000 pod sp. zn. 4 To 549/2000 rozhodl, že veřejné zasedání se za účelem nového předvolání obviněného, který se nedostavil, a jeho obhájce, který se omluvil, odročuje na den 27. 7. 2000 v 8.00 hod.

Podle dokladů založených ve spise předvolání k tomuto veřejnému zasedání, resp. vyrozumění o něm, bylo obviněnému i jeho obhájci doručeno dne 24. 7. 2000. Obviněný ani jeho obhájce se k veřejnému zasedání nedostavili. V protokolu o veřejném zasedání ze dne 27. 7. 2000 je předsedou senátu konstatováno, že u obou je vykázáno včasné doručení. Poté bylo vyhlášeno usnesení, že veřejné zasedání bude konáno v nepřítomnosti obviněného a jeho obhájce. Odvolací soud pak v tomto veřejném zasedání usnesením odvolání obviněného S. V. podle § 256 tr. ř. zamítl.

Podle § 233 odst. 3 tr. ř. den veřejného zasedání stanoví předseda senátu tak, aby osobě, která k veřejnému zasedání dala svým návrhem podnět, osobě, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obhájci nebo zmocněnci těchto osob, jakož i státnímu zástupci, zbývala od doručení předvolání k veřejnému zasedání nebo od vyrozumění o něm alespoň pětidenní lhůta k přípravě. Zkrácení této lhůty je možné jen se souhlasem toho, v jehož zájmu je lhůta dána.

Podle stávající soudní praxe však pětidenní lhůtu k přípravě není třeba zachovávat, dojde-li k odročení veřejného zasedání. Pětidenní lhůta k přípravě na veřejné zasedání stanovená pro

doručování předvolání, resp. vyrozumění o tomto zasedání některým osobám ustanovením § 233 odst. 3 tr. ř. se nevztahuje na přípravu odročeného veřejného zasedání. K tomu, aby bylo zajištěno skutečně reálné právo obviněného na obhajobu záležitosti i v tom, že bude mít dostatek času, aby se mohl na veřejné zasedání připravit, totiž zpravidla sloužila již lhůta, kterou měl k přípravě na první termín veřejného zasedání. Ve věcech, kdy dojde k zásadní změně projednávaných otázek, bude sice namísto s ohledem na zásadu vyplývající z čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého má obviněný právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby, poskytnout obviněnému, popř. i jeho obhájci, potřebnou lhůtu k přípravě odročeného veřejného zasedání, o takový případ však v této věci nešlo.

K tomu, aby mohl v této věci odvolací soud provést odročené veřejné zasedání, proto stačilo, že měl doloženo, že obviněnému i jeho obhájci bylo předvolání k tomuto termínu zasedání, resp. vyrozumění o něm soudu vůbec doručeno tak, aby se k jednání mohli dostavit. Postup krajského soudu při projednání odvolání obviněného byl tedy z tohoto hlediska správný.

Jelikož Nejvyšší soud neshledal, že by byl napadeným rozhodnutím, jakož ani řízením, které mu předcházelo, zejména rozsudkem soudu prvního stupně, jímž byl obviněný odsouzen, porušen zákon, zamítl stížnost pro porušení zákona jako nedůvodnou.